

[Oluf Pedersen.]

lyder det jo kønt, at man nu fra alle Sider ønsker, at vi skal have en lav Rente her i Landet. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem Hr. Clausagers Dagsorden paa det Punkt viser Vej fremad; der er ingen Vilje til noget bedre, men kun Kritik.

Det er nødvendigt, at der stilles positive Krav, og da vi fra vor Side ikke kan billige nogle af de hidtil fremsatte Dagsordener, skal jeg paa min Gruppes Vegne tillade mig at fremsætte følgende positive Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget med Beklagelse tager Ministerens Redegørelse for Diskontoforhøjelsen til Efterretning, opfordrer Tinget Regeringen til at optage en retsindig økonomisk Politik, der gennem Inddragning af Grundrente, Afvikling af Toldbeskyttelse og Indløsning af den offentlige Gæld sætter ind over for den falske Kapitals uberettigede Rentekrav og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget med Beklagelse tager Ministerens Redegørelse for Diskontoforhøjelsen til Efterretning, opfordrer Tinget Regeringen til at optage en retsindig økonomisk Politik, der gennem Inddragning af Grundrente, Afvikling af Toldbeskyttelse og Indløsning af den offentlige Gæld sætter ind over for den falske Kapitals uberettigede Rentekrav og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Ogsaa denne Paastand indgaar nu under Forhandlingerne.

Ordføreren for Forespørgerne (Valdemar Thomsen): Den højtærede Handelsminister ved eller burde i hvert Fald vide, at Interessen for det Spørgsmaal, som her drøftes, er overordentlig stærk Landet over, men trods det giver Ministeren ingen egentlig Forklaring paa det Spørgsmaal, der her er rejst. Jeg finder, at det er en Hensynsløshed, ikke alene over for os, der har stillet Forespørgselen, men i høj Grad ogsaa over for Socialdemokratiets og i Særdeleshed over for de Radikales Vælgere.

Ministeren sagde, at § 25 i Nationalbankens Reglement var saadan, at Ministeren ikke havde Stemmeret. Nej, det er meget rigtigt, men den er i hvert Fald saadan, at Ministeren har Pligt til, saadan maa man forstaa det, at overvære de For-

handling, der drejer sig om Diskontoforhøjelse, og Ministeren har jo for øvrigt ogsaa, som jeg har fremhævet, Ansvaret for, at § 25 i Bankens Reglement ikke er i Overensstemmelse med Valutaloven og Loven om Danmarks Nationalbank; de er i hvert Tilfælde ikke til at misforstaa paa det Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der talte for Socialdemokratiet, bebrejdede mig, at jeg benyttede Lejligheden til at tale om valutariske Foranstaltninger. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at som Situationen ligger, kan man simpelt hen ikke tale om Rentepolitik uden ogsaa at komme ind paa Valutapolitik, det ene staaer og falder med det andet. Det er for øvrigt ogsaa det Indtryk, man har faaet af Handelsministerens Tale her i Dag. Den stædige Valutapolitik, der føres, fører naturligvis til højere Rente, hvorimod højere Vekselkurser kunde og vilde føre til et lavere Renteniveau.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde, at der nu var Jubel fra Oppositionen over, at Diskontoen var forhøjet. Jeg maa sige, at den Jubel, der her kan være Tale om, deltager vort Parti i alle Tilfælde ikke i, tværtimod. Jeg har her givet Udtryk for den dybe Skuffelse, som ikke alene vi, men sikkert ogsaa en stor Part af begge Regeringspartiers Vælgere føler over det, der her er sket. Jeg tror for øvrigt, at hvis det ærede Medlem har hørt nogen Jubel i denne Forbindelse, saa maa det være ovre fra Børsen, for dér er der Grund til Jubel i Anledning af det, der er sket.

Det ærede Medlem beklagede, at det havde været *nødvendigt* at gaa til en Diskonto paa 4 pCt. Jeg synes, det er en noget mærkelig Stilling, naar man ser, at Diskontoen, der, da de to Regeringspartier ikke havde Flertal i Landstinget, kunde holdes paa 2½ pCt., nu, hvor de staaer med hele Ansvar, hele Magten, baade i Folketing og Landsting, skal sættes op paa 4. Naar det ærede Medlem udtalte Tilfredshed med, at vi dog kunde nøjes med 4 pCt., maa man sige, at det er at være i høj Grad beskedene, og hvis han kan faa Husmændene til at gaa med paa en saadan Tilfredshed, maa jeg sige, det er godt gjort.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen kom endvidere ind, ikke paa den Udtalelse af Indenrigsministeren paa Mødet i Skive i Fjor til Forsvar for mit Standpunkt, men det ærede Medlem benyttede Lejligheden til at nævne et Forslag, som var fremsat her i Tinget, og bebrejdede mig, at jeg ikke havde støttet det Forslag. I den Anledning maa det være rimeligt at sige et Par Ord.